

Шта се крије иза покрајинске "декларације о потреби промене Устава Србије"

Пише: Душан Ковачев
среда, 24 септембар 2014 20:54

Илегална *европска регија* је годинама користила органе наше Војводине да, у њено име а за свој рачун, декларише разне противуставне и протизаконите узурпације. Данас је превазишла себе. Искористила је Скупштину АПВ да у њено име декларише стање републичке уставне потребе - потребу за изменом или доношењем новог устава Р. Србије.

Наравно, не ради се о уставној иницијативи, пошто право на уставну иницијативу имају искључиво најмање једна трећина од укупног броја народних посланика, председник Републике, Влада и најмање 150.000 бирача. Али, три покрајинске странке, захваљујући својој већини у покрајинској Скупштини, сматрају да су богом дани да декларишу републичку уставну потребу!

Врло брзо пошто је ПО ДС након консултација са ЛСВ и НДС усвојио нови (тајни) покрајински програм, Скупштина АПВ је препаднута Предлогом декларације о потреби за покретањем поступка измене Устава Србије или доношење новог Устава Србије (у наставку текста *Предлог декларације о потреби*).

Нетранспарентна садржина *Предлога декларације о потреби* и траљава расправа

Пошто је ДС свој покрајински политички програм очигледно суштински заменила програмом ЛСВ, решила је да искористи своју апсолутну већину у Скупштини АПВ и наметне јој декларацију о промени Устава Србије. Наравно, и то је учињено сасвим нетранспарентно. Покрајинским посланицима је *Предлог декларације о потреби* поднет

Шта се крије иза покрајинске "декларације о потреби промене Устава Србије"

Пише: Душан Ковачев

среда, 24 септембар 2014 20:54

тек у петак, 19. септембра, а седница Скупштине АПВ, на којој се о предлогу расправља, заказана је за 23. септембар.

Предлог декларације о потреби

нигде није објављен јавности Србије и Војводине које се највише тиче. Овај документ нигде није јавно изложен. Није објављен ни у једном јавном медију, ни на сајтовима и у гласилима ДС, ЛСВ и НДС, није га било ни тамо где би најпре морао да буде објављен: на сајту Скупштине АПВ.

Да не буде забуне, *Предлог декларације о потреби* није предлог покрајинске владе, већ три странке у саставу покрајинске Скупштине, од којих једна није чак ни члан те владе. СВМ је, међутим, члан покрајинске владе, па је изабрала да не подржи овај акт.

Баш као што јавности није била дата прилика да учествује у расправи, ни стручне јавне расправе поводом *Декларације о потреби* није било. Једина расправа која је вођена била је расправа која је трајала три и по сата у Скупштини АПВ.

Већ пред почетак седнице, председник СВМ Иштван Пастор (председник Скупштине АПВ) је изјавио да ће посланици СВМ учествовати у расправи, али се неће изјашњавати о тој декларацији коју је унапред оценио као „штетну“, и „у овом тренутку непотребну“. Занимљиво, Пастор, који је иначе велики заговорник потребе промене Устава, том приликом је оценио да ће *Декларација о потреби* „донети више штете него користи“ и након доношења брзо пасти у заборав.

Прецизне податке о садржини *Предлога декларације о потреби* током скупштинске расправе јавност није могла да сазна, пошто су њени заговорници углавном износили

Шта се крије иза покрајинске "декларације о потреби промене Устава Србије"

Пише: Душан Ковачев

среда, 24 септембар 2014 20:54

своје критике на Устав Србије. Од Б. Богарошког и М. Седларевић смо чули старе лигашке аргументе. Новина је да све те аргументе подржава и ДС у лицу Бранислава Бугарског, што не чуди, пошто је ДС програмски прихватила програм ЛСВ. Чули смо изнова старе покушаје приказивања политичког појма децентрализације као правног појма, а ради правдања неистинитог става да је Србија високо централизована држава. „Најоригиналнији“ је био Б. Новаковић (ДС) који је побркао АПВ са локалном организацијом власти, а после покушао да развој аутономије повеже са Баден-Виртембергом - коју је приказао као регионалну јединицу, иако је иста федерална јединица СР Немачке! Шеф посланичке групе СНС Предраг Матејин је углавном говорио о томе да ће у процесу евроинтеграција Устав свакако морати да се мења, али и да СНС неће подржати

Предлог декларације о потреби

Павле Будаков (СПС) се супротставио *Предлогу декларације о потреби*. Он је с пуним правом подсетио на чињеницу да странке које траже промену Устава нису сачиниле ни један предлог закона о надлежностима АПВ, о изворним приходима, финансијама, итд. Овај аргумент је употребљен и Владимир Галић (СНС). Милош Јованов (ДСС) је напоменуо и да

редлог декларације о потреби

не одражава чак ни јединствен став владајуће коалиције у АПВ. Више посланика је упозоравало на то да се усвајањем оваквог акта покрајинска Скупштина срамоти, јер ће он остати у архивама као сведочанство за будућност.

На жалост, нико се од учесника расправе није сетио да каже да се доношењем *Декларације о републичкој потреби*

бави покрајинска Скупштина која за осам година након доношења Устава није ни покренула поступак израде предлога закона о питањима од покрајинског значаја.

Стварни разлог усвајања *Предлога декларације о потреби* је ојачавање политичке позиције ДС, ЛСВ и НДС у преговорима о концентрационој влади. Усвајање декларације је било потребно тим странкама као демонстрација силе у Скупштини АПВ, како би показали јавности, СВМ-у и СНС-у ко има већину и влада покрајинском владом и Скупштином.

Предлог декларације о потреби је усвојен истог дана, без аплауза оних који су гласали за њено усвајање.

Непостојећа правна природа и немогућа правна форма *Декларације о потреби*

Размотримо могућност постојања правне природе усвојене *Декларације о потреби* која је видљива већ из тачног назива акта:

Декларација о потреби за покретање поступка измене Устава Републике Србије или доношење новог Устава Републике Србије.

Што се тиче потребе за променом Устава Р. Србије, она се не може тицати било ког предмета који је покрајински интерес, јер покрајински интерес произилази из Устава којег доносе грађани републике, а не обрнуто. Уставно уређење је искључиво републичко питање установљено објективним правом и то се не може мењати у име било каквих *историјских* и назови *природних* права која покрајинска бирократија тумачи по свом нахођењу. Покрајина може имати разлоге за развијање своје аутономије, може бити незадовољна својим уставним статусом, може користити законску иницијативу, али не и уставну иницијативу јер на то нема право, пошто је питање промене Устава у надлежности Републике а не Покрајине.

Шта се крије иза покрајинске "декларације о потреби промене Устава Србије"

Пише: Душан Ковачев

среда, 24 септембар 2014 20:54

